

Drogie Siostry i Bracia w Chrystusie!
Drodzy Duchowni!

Wszyscy, którzy otworzyli dziś (piątek - 13 marca) „Z Biblią na co dzień”, przeczytali: „Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy” (Ga 6 ,2). Apostoł Paweł zwraca uwagę na to, że jesteśmy odpowiedzialni za drugiego człowieka.

Niesienie brzemion, czy też inaczej odpowiedzialność za bliźniego jest bardzo szerokim pojęciem. Oczywiście można wskazywać na wiele jego aspektów. Dziś jednak, gdy cały świat żyje w poczuciu zagrożenia rozprzestrzeniającej się pandemii spowodowanej koronawirusem powstaje pytanie o to, jak mamy się zachować w naszym Kościele. Co oznacza być odpowiedzialnym za siostrę i brata w społeczności zboru?

W ostatnich dniach odebrałem sporo listów, odbyłem wiele długich rozmów, właśnie na ten temat.

Poprosiłem też Konferencję Biskupów, Konsystorz, Radę Synodalną oraz Komisje synodalne ds. teologicznych i pastoralnych oraz liturgii i muzyki kościelnej o wyrażenie opinii na ten temat. Z uwagą wsłuchiwałem się we wszystkie argumenty i prezentowane stanowiska.

Powołując się na kompetencję sprawowania przez Biskupa Kościoła, na mocy urzędu duchowego, kierownictwa Kościoła, zwracam się do wiernych i duchownych Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, Rad Diecezjalnych, Rad Parafialnych z prośbą o modlitwę.

Proszę o zachowanie pokoju oraz o szczególną troskę o siebie wzajemnie, ale również o tych wszystkich, którzy potrzebują w tym szczególnym czasie wsparcia i pomocy. Działajmy odpowiedzialnie i bądźmy solidarni, w trosce o wspólne bezpieczeństwo, stosujemy się do zaleceń Państwowej Inspekcji Sanitarnej w zakresie kwarantanny i przestrzegania zasad higieny.

Reagując na wprowadzony stan zagrożenia epidemiologicznego spowodowany rozprzestrzenianiem się koronawirusa zalecam:

1. Prowadzenie - do niedzieli Judica (29 marca 2020) - wyłącznie nabożeństw Słowa lub odwołanie nabożeństw. Decyzję podejmuje Proboszcz wraz z Radą Parafialną lub jej prezydium.

Proboszczów i Rady Parafialne zachęcam do przeanalizowania sytuacji w danym regionie i rozważenie odwołania nabożeństw, które odbywają się w małych budynkach kościelnych, kaplicach czy salach.

Kościół jest miejscem, w którym wierni otrzymują wsparcie duchowe, dlatego tak ważne są nabożeństwa, które gromadzą wiernych. Należy jednak zwrócić uwagę na to, że współcześnie istnieje wiele możliwości technicznych, by móc brać udział w nabożeństwie transmitowanym przez media (Internet, telewizja, radio). Można też zintensyfikować znaną w Kościele formę nabożeństw domowych, własną lekturę Biblii, modlitwę. Można też sięgać do archiwów, gdzie znajdziemy wiele zarejestrowanych nabożeństw.

Proszę Proboszczów i Rady Parafialne aby przy podejmowaniu decyzji wzięły pod uwagę potrzeby parafian. Jeżeli jest grupa, która oczekuje nabożeństwa to, o ile nie ma przeszkód epidemiologicznych na danym terenie, należy nabożeństwo poprowadzić.

W razie odwołania nabożeństwa zalecam, aby w porze gdy miało się ono rozpocząć, w drzwiach kościoła był obecny duchowny lub ktoś kto mógłby udzielić informacji osobom przybyłym i mógł się z nimi pomodlić.

Podczas nabożeństw należy zachować szczególne środki ostrożności. Zrezygnować z podawania dłoni, starać się siadać w ławkach w odległości 1-2 metrów od siebie.

Osoby starsze i chore należy zachęcać do pozostania w domu. Jednak powinniśmy otoczyć ich szczególną opieką i zaoferować pomoc. Pamiętajmy też o kontakcie przez telefon lub przez inne komunikatory.

W wypadku gdyby Proboszcz z Radą Parafialną zdecydował o całkowitym odwołaniu nabożeństw, konieczne jest zapewnienie pełnej opieki duszpasterskiej tym, którzy o nią poproszą. W takim wypadku na duchownych spoczywa szczególny obowiązek nawiązywania kontaktu z parafianami, zwłaszcza tymi, którzy potrzebują wsparcia i opieki.

W wypadku zdecydowanej prośby parafian o udzielenie Sakramentu Ołtarza dopuszczalne są jedynie dwie formy: z małymi kielichami oraz podanie opłatka na rękę lub z zamoczeniem opłatka w winie przez duchownego i podanie do palców osoby przystępującej do Komunii. Po każdym podaniu chleba należy zdezynfekować dłonie. Zaleca się także udostępnienie w kościołach środków dezynfekujących dla przystępujących do Stołu Pańskiego.

2. Zalecam odwołanie nabożeństw dla dzieci (szkółek niedzielnych). Mimo, że dzieci są podobno najmniej narażone na zakażenie, to mogą być źródłem zakażenia dla innych, szczególnie osób starszych. Nie zawsze też rozumieją to, że muszą ograniczyć kontakt cielesny np. z dziadkami.

3. Zalecam zrezygnowanie z prowadzenia nabożeństw tygodniowych, oraz odwołanie lub ograniczenie aktywności parafialnych: prób chórów, godzin biblijnych, spotkań młodzieży.

Drogie Siostry i Bracia w Chrystusie!

Sytuacja jest nadzwyczajna. Jak widzimy, odwoływane są wszelkie imprezy sportowe, kulturalne, naukowe. Zamknięte są szkoły, uczelnie. Wiele osób pracuje zdalnie, inni biorą urlopy lub zwolnienia. Ogranicza się spotkania, podczas których gromadzi się większa liczba osób.

Wiemy, że Kościół jako wspólnota był i jest miejscem świętym, które dla wielu szukających wzmocnienia, ratunku, pokoju i odpowiedzi na lęki jest miejscem bezpiecznym, w którym znajdują to, czego potrzebują.

Dlatego powinniśmy być otwarci na zaspakajanie tych potrzeb. I choć znacznie ograniczamy nasze normalne aktywności w parafiach, to musimy wzmocnić naszą aktywność duszpasterską.

Może warto wprowadzić, o wyznaczonych porach dnia, telefoniczne lub mailowe dyżury duszpasterskie, które pozwolą przeprowadzić rozmowę, pomodlić się, udzielić rady.

Otwartość Kościoła nie zawsze musi oznaczać otwarte drzwi budynku, ale „zamknięte drzwi” muszą zostać otwarte, gdy ktoś w nie „puka”.

Chciałbym zakończyć słowem z Pierwszego Listu Piotra „Wszelką troskę swoją złóżcie na Niego, gdyż On ma o Was staranie” (1 P 5, 7).

Często przypominam sobie tę obietnicę. Zawsze gdy jest mi ciężko, gdy nie wiem jaką podjąć decyzję, gdy nie wiem, co jest właściwe i jakie przyniesie owoce, modlę się: „Panie Ty wiesz co mnie czeka, co jest dla mnie najlepsze. Ty wiesz jakie decyzje są najwłaściwsze. Moją troskę składam na Ciebie, proszę daj mi odpowiedź. Proszę pozwól mi podjąć właściwą decyzję.”

Czasami wydaje mi się, że to, co mnie spotkało wcale nie jest tym najlepszym, a jednak często z perspektywy czasu widzę, że było to dobre.

Nie wiemy jaki jest cel obecnej sytuacji, ale może czegoś się nauczymy?

Jeszcze raz proszę Was o zachowanie pokoju. Decyzje, które podjąłem, lub które podejmą proboszczowie z radami parafialnymi, niektórym mogą się wydać niewłaściwe. Zawsze będę ci, którzy będą mieli odrębne zdanie. Spróbujmy siebie wspierać w tych trudnych chwilach i szczególnie dbać o jedność akceptując także to, co może nam się nie podobać.

Ponieważ sytuacja bardzo dynamicznie się zmienia, może się okazać, że w najbliższych dniach zostaną wydane inne listy z zalecaniami.

Przed Niedzielą Palmową planujemy podanie kolejnych wytycznych.

Z życzeniem Bożego pokoju i szczególnej opieki

Bp Jerzy Samiec